

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1208/2020
28.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету малолетног, сада пунолетног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног, сада пунолетног АА – адвоката Санеле Ковачевић, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду Км број 17/2020 од 30.07.2020. године и Квм. 37/20 од 11.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 28. октобра 2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца малолетног, сада пунолетног АА - адвоката Санеле Ковачевић, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Вишег суда у Новом Саду Км број 17/2020 од 30.07.2020. године и Квм. 37/20 од 11.09.2020. године, а предмет враћа Вишем суду у Новом Саду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду Км број 17/2020 од 30.07.2020. године, браниоцу малолетног, сада пунолетног АА – адвокату Санели Ковачевић, досуђени су трошкови кривичног поступка на име одбране у предмету Км број 17/2020 у укупном износу од 44.250,00 динара, док је исти захтев преко досуђеног, а до постављеног износа од 53.250,00 динара, одбијен. Истовремено је наложено рачуноводству Вишег суда у Новом Саду да на име награде и нужних трошкова браниоца исплати износ од 44.250,00 динара, у року од 60 дана од дана правноснажности решења на рачун браниоца – адвоката Санеле Ковачевић.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Квм број 37/20 од 11.09.2020. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца малолетног, сада пунолетног АА – адвоката Санеле Ковачевић, изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Км број 17/20 од 30.07.2020. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац малолетног, сада пунолетног АА – адвокат Санела Ковачевић, због повреде закона из члана 441. став 4.ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд

преиначи побијана решења тако што ће браниоцу малолетног, сада пунолетног АА, досудити за састављање захтева за накнаду трошкова у износу од 8.250,00 динара, као и трошкове жалбе на првостепено решење износ од 16.500,00 динара, те на име састава захтева за заштиту законитости износ од 33.000,00 динара.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Основано бранилац малолетног, сада пунолетног АА у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, обзиром да је и по налажењу овога суда побијаним решењима учињена повреда закона, јер део захтева браниоца у коме тражи да му се накнаде трошкови кривичног поступка настали пред Вишим судом у Новом Саду на име састављања захтева за накнаду трошкова и на име састава жалбе на решење о трошковима, није прихваћен.

Према стању у списима, првостепеним решењем Вишег суда у Новом Саду Км број 17/2020 од 11.06.2020. године, према малолетном, сада пунолетном АА је због кривичног дела неовашћено држање опојних дрога из члана 246а. став 1. КЗ обустављен поступак из разлога целисходности, те донета одлука да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, сходно одредби члана 79. ЗМ.

Побијаним првостепеним решењем, браниоцу малолетног, сада пунолетног АА – адвокату Санели Ковачевић, досуђени су трошкови кривичног поступка на име одбране у предмету Км број 17/2020 у укупном износу од 44.250,00 динара, док је део захтева у износу од 8.250,00 динара на име састава захтева за накнаду трошкова поступка оцењен као неоснован и као такав одбијен.

Другостепеним решењем, жалба браниоца малолетног, сада пунолетног АА одбијена је као неоснована, с тим што овим решењем браниоцу нису признати ни трошкови настали на име састављања жалбе на решење о трошковима, са образложењем да се захтев за накнаду трошкова кривичног поступка не може сматрати образложеним поднеском, прописаним Адвокатском тарифом, док трошковник на име састава жалбе према ставу другостепеног суда није постављен у форми и у складу са законом.

Поступајући на овај начин, по налажењу Врховног касационог суда, Виши суд у Новом Саду је побијаним решењем учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је, поред осталог, да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је у ставу 2. истог члана наведено шта трошкови кривичног поступка обухватају, па се у тачки 7) прописује да трошкови кривичног поступка обухватају и награду и нужне издатке браниоца.

Тарифним бројем 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката у ставу 1. прописано је и означено за које поднеске адвокату припада награда из тарифног броја 1, док је ставом 2. прописано да адвокату припада 50 % награде из тарифног броја 1. за састављање свих осталих поднесака у кривичном поступку. Такође, тарифним бројем 5. у ставу 1. наведене тарифе прописано је и означено за састављање којих правних лекова адвокату припада награда из тарифног броја 1, док су ставом 2. тог тарифног броја означени правни лекови за чије састављање адвокату припада награда из тарифног броја 1. увећана за 100 %.

Дакле, награда за састављање захтева за накнаду трошкова и жалбе на решење о трошковима поступка није предвиђена тарифним бројем 5. став 1. и 2., већ се овај захтев као и жалба имају третирати као „остали поднесци“ у кривичном поступку, сходно ставу 2. тарифног броја 4., за чије састављање адвокату припада 50 % награде из тарифног броја 1.

Имајући у виду цитиране одредбе, те чињеницу да награда подразумева новчану накнаду која припада одређеном лицу за његов рад, то су неправилна решења нижестепених судова којима наведени трошкови нису признати и досуђени окривљеном.

Како је на овај начин побијаним правноснажним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног, сада пунолетног АА – адвоката Санеле Ковачевић, то је Врховни касациони суд поднети захтев усвојио као основан, и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо побијана решења, а списе предмета вратио Вишем суду у Новом Саду на поновно одлучивање, у смислу разлога изнетих у овој пресуди.

У поновном поступку, Основни суд у Новом Саду ће приликом одлучивања имати у виду примедбе из ове пресуде, те ће поступити по истим, након чега ће бити у могућности да донесе правилну на закону засновану одлуку.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић